

Силабус освітнього компоненту

Докази і доказування в кримінальному провадженні

Рівень вищої освіти – **перший (бакалаврський) рівень**
Освітньо-професійна програма – **Правоохоронна діяльність**
Рік навчання: **2025–2026**, Семестр: **5**
Кількість кредитів: **денна ф/н - 3, заочна ф/н - 3**
Обсяг годин: **денна ф/н - 90, заочна ф/н - 90**
Мова викладання: **українська**
Підсумковий контроль – **залік**
Форма проведення занять – **лекції, семінарські заняття**

Назва освітнього компоненту	<u>Докази і доказування в кримінальному провадженні</u> <u>Evidence and substantiation in criminal proceedings</u>
Викладач	Юрчишин Віталій Дмитрович доцент кафедри кримінального процесу та криміналістики Івано-Франківського інституту «Одеська юридична академія», кандидат юридичних наук, доцент Івано-Франківськ, вул. Максимовича, 13 каб. 208
Е-mail:	vjtaliy1979@gmail.com
Консультації викладача	Ср.14.00-16.00

1. Коротка анотація до курсу:

Актуальність вивчення навчальної дисципліни «Докази та доказування в кримінальному провадженні» сфокусована на основних ідеях дослідження доказів у кримінальному провадженні. Вся кримінальна процесуальна діяльність зводиться до доказування, адже саме за допомогою доказів вставляється подія кримінального правопорушення та винуватість особи, що є одним з основних завдань кримінального провадження. На практиці існує безліч прикладів, коли кардинально змінювався хід кримінального провадження лише тому, що ті чи інші докази були визнані не допустимими. Крім того, наявність наукової літератури за останні роки також свідчить про актуальність проблематики доказування у кримінальному процесі. Мета дисципліни: проаналізувати найбільш ключові проблеми кримінального процесуального доказування, базуючись на знаннях, які були отримані на попередніх рівнях вищої освіти.

2. Формат курсу: Очний та/або змішаний.

3. Компетентності, які мають бути сформовані у результаті опанування навчальної дисципліни:

Інтегральні компетентності: Здатність вирішувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у сфері правоохоронної діяльності.

Загальні компетентності:

ЗК1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК4. Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології.

ЗК8. Здатність приймати обґрунтовані рішення.

Спеціальні компетентності:

СК3. Здатність до критичного мислення та системного аналізу правових явищ.

СК4. Здатність самостійно збирати та критично опрацювати, аналізувати та узагальнювати правову інформацію з різних джерел.

СК5. Здатність визначати придатні для юридичного аналізу факти, систематизувати одержані результати, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, формулювати аргументовані висновки та рекомендації.

СК8. Здатність ефективно застосовувати сучасну техніку та інформаційні технології, використовувати технічні засоби, спеціалізовані інформаційно-пошукові системи, бази та банки даних, а також відповідне програмне забезпечення для захисту прав і свобод людини, власності, суспільних відносин від протиправних посягань.

4. Програмні результати навчання:

РН4. Формулювати і перевіряти гіпотези, виокремлювати юридично значущі факти, виявляти причинно-наслідкові зв'язки в діях і явищах для прийняття оптимального рішення в конкретних ситуаціях.

РН8. Здійснювати пошук інформації у доступних джерелах, аналізувати і оцінювати її для повного та всебічного встановлення обставин, необхідних для виконання професійних завдань.

РН10. Виокремлювати юридично значущі факти і формувати обґрунтовані правові висновки.

РН13. Знати і розуміти вимоги законодавства, здійснювати кваліфікацію адміністративних та кримінальних правопорушень, грамотно оформлювати процесуальні документи, що використовуються під час провадження у справах про адміністративні та кримінальні правопорушення, застосовувати превентивні та примусові поліцейські заходи.

5. Обсяг курсу

Вид заняття	Загальна кількість годин (ДФ)	Загальна кількість годин (ЗФ)
Лекції	14	8
семінарські заняття	16	6
індивідуальна робота	15	15
самостійна робота	45	61
Всього	90	90

6. Технічне й програмне забезпечення/обладнання – доступ до мережі Internet за умови змішаного формату курсу, конспект лекцій, система мультимедійних презентацій та засоби інтерактивного навчання, мультимедійне забезпечення в порталі ZOOM, Moodle.

7. Зміст освітнього компонента:

Лекційні заняття			
	Опис змісту навчання (теми)	ДФ год.	ЗФ Год

Тема 1.	Доказове право і теорія доказів у системі кримінально-процесуального права та науки про нього. Мета доказування у кримінальному провадженні.	2	-
Тема 2.	Предмет доказування та його межі.	2	2
Тема 3.	Поняття, властивості та класифікація доказів. Процес доказування.	2	2
Тема 4.	Суб'єкти доказування та оцінка доказів.	2	2
Тема 5.	Показання у кримінальному провадженні. Висновок експерта як процесуальне джерело доказів.	2	-
Тема 6.	Речові докази у кримінальному провадженні.	2	2
Тема 7.	Документи як джерело доказів у кримінальному провадженні.	2	-
Всього		14	8

Семінарські, практичні заняття			
	Опис змісту навчання (теми)	ДФ год.	ЗФ год.
Тема 1.	Доказове право і теорія доказів у системі кримінально-процесуального права та науки про нього. Мета доказування у кримінальному провадженні.	2	-
Тема 2.	Предмет доказування та його межі.	2	2
Тема 3.	Поняття, властивості та класифікація доказів. Процес доказування.	2	2
Тема 4.	Суб'єкти доказування та оцінка доказів.	4	2
Тема 5.	Показання у кримінальному провадженні. Висновок експерта як процесуальне джерело доказів.	2	-
Тема 6.	Речові докази у кримінальному провадженні.	2	-
Тема 7.	Документи як джерело доказів у кримінальному провадженні.	2	-
Всього		16	6

Самостійна робота			
	Опис змісту навчання (наприклад, теми або види навчальної активності)	ДФ год.	ЗФ год.
Тема 1.	Доказове право і теорія доказів у системі кримінально-процесуального права та науки про нього. Мета доказування у кримінальному провадженні.	6	8
Тема 2.	Предмет доказування та його межі.	5	8
Тема 3.	Поняття, властивості та класифікація доказів. Процес доказування.	6	8
Тема 4.	Суб'єкти доказування та оцінка доказів.	6	8
Тема 5.	Показання у кримінальному провадженні. Висновок експерта як процесуальне джерело доказів.	6	8
Тема 6.	Речові докази у кримінальному провадженні.	5	8
Тема 7.	Документи як джерело доказів у кримінальному провадженні.	5	7
Підготовка до семестрового контролю		6	6
Всього		45	61

Індивідуальні завдання

Опис змісту індивідуального завдання	ДФ год.	ЗФ год.
Підготовка есе, реферату (тез доповіді) або презентації в межах питань, що розглядаються на лекційних та практичних заняттях. Есе та/або реферат (доповідь) являє собою інформаційне повідомлення, результат індивідуальної думки та враження з поглибленого дослідження індивідуально обраної здобувачем теми (окремих питань навчальної дисципліни) та має бути підкріпленим науково-літературною базою та/або прикладами із практики.	8	8
Аналітичний (критичний) огляд наукових публікацій за заданою тематикою та підготовка доповіді, у якій дається зведена характеристика певного питання, проблеми, теми, що базується на інформації, здобутій із документів.	7	7
Всього	15	15

8. Система оцінювання

Оцінювання проводиться за 100-бальною шкалою.

Накопичувальна. Оцінювання проводиться за 100-бальною шкалою.

Поточний контроль знань здійснюється під час проведення практичних занять і має на меті перевірку рівня знань студентів.

Методи поточного контролю: Усне опитування здобувачів вищої освіти, вирішення практичних завдань, тестові завдання, проектний метод (складання типових документів); кейс-метод, ситуаційні завдання, ділові ігри.

Рубіжний контроль.

Проводиться після вивчення відповідних тем або блоку тем з метою з'ясування ступеню засвоєності здобувачами вищої освіти відповідного об'єму опрацьованого та вивчення матеріалу та подальшої оцінки рівня отриманих знань. Форми проведення рубіжного контролю: контрольна робота, колоквиум.

Індивідуальне завдання.

Підготовка есе, реферату (тез доповіді) або презентації в межах питань, що розглядаються на лекційних та практичних заняттях. Аналіз законодавства та судової практики. Здобувач вищої освіти самостійно обирає об'єкт та предмет дослідження.

Підсумковий контроль.

Проводиться у формі екзамену

9. Шкала оцінювання

Сума балів за 100-бальною шкалою	Оцінка в ЄКТС	Значення оцінки ЄКТС	Критерії оцінювання	Оцінка за національною шкалою	
				Екзамен	Залік
90-100	A	відмінно	здобувач вищої має глибокі і системні знання, вміє узагальнювати теоретичний матеріал, співвідносити загальні знання з конкретними ситуаціями; засвідчив уміння критично оцінювати варіантні підходи щодо сутності норм та уявлень; оволодів навиками аналізувати, моделювати та адекватно оцінювати ситуацію; обізнаний з науковими працями вітчизняних та зарубіжних спеціалістів в даній галузі; матеріал викладає логічно, послідовно та переконливо; самостійно розкриває власні обдарування і нахили	відмінно	Зараховано
82-89	B	дуже добре	Здобувач вищої освіти вільно володіє вивченим	добре	

			обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна.		
74-81	C	добре	Здобувач вищої освіти вмє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок.		
64-73	D	задовільно	Здобувач вищої освіти відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих.	задовільно	
60-63	E	достатньо	Здобувач вищої освіти володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні.		
35-59	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання семестрового контролю	Здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу.	незадовільно	Не зараховано
0-34	F	Незадовільний з обов'язковим повторним вивченням залікового кредиту	Здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів.		

10. Політика оцінювання

Політика щодо дедлайнів та перескладання: Завдання, які виконуються із порушенням термінів без поважних причин, оцінюються на нижчу оцінку (половина балів з максимально можливих). Перескладання модулів відбувається із дозволу Директора за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).

Політика щодо академічної доброчесності: визначається Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про академічну доброчесність», Положенням «Про дотримання академічної доброчесності в Івано-Франківському інституті «ОЮА»». Дотримання академічної доброчесності передбачає:

самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);

посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;

надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

Політика щодо відвідування: Відвідування занять є обов'язковим компонентом оцінювання.

Вимоги до семінарських занять	<p>Семінарське/практичне заняття передбачає підготовку студента шляхом опрацювання рекомендованих джерел, включно з нормативно-правовими актами, підручниками, посібниками та науковими працями, для засвоєння необхідного категоріального апарату та формування теоретичних знань і професійних компетентностей.</p> <p>На семінарському занятті студент бере участь в обговоренні ключових питань теми, аналізі нормативно-правової бази, проведенні дискусій, усному та письмовому опитуванні, виокремленні актуальних проблем правозастосування та виробленні практично обґрунтованих рекомендацій.</p> <p>На практичному занятті студент застосовує набуті знання та вміння для виконання практичних завдань, кейсів, розв'язання ситуаційних або процесуальних проблем, моделювання професійної діяльності та обговорення результатів виконаної роботи.</p>
Вимоги до індивідуальної роботи	<p>Індивідуальна робота має виконуватись самостійно, творчо з використанням усього арсеналу методологічного інструментарію, який набутий здобувачем вищої освіти протягом навчального процесу. У процесі виконання індивідуальної роботи здобувач вищої освіти має опрацювати не менше п'яти літературних джерел з посиланнями на використання певної інформації з них по тексту роботи. Робота має носити практичну направленість та бути спрямованою на вирішення певної проблеми чи висловлення особистого погляду автору роботи на питання, яке розглядається в роботі, і має включати такі компоненти: титульна сторінка; зміст; вступ; основна частина; висновок; список використаної літератури; додатки до індивідуального завдання (при необхідності). Обсяг має становити 10-15 сторінок формату А4.</p>
Вимоги до самостійної роботи	<p>Самостійна робота здобувача вищої освіти повинна бути виконаною ним особисто або групою студентів, де кожен її член самостійно виконує свою частку колективної роботи, являти собою закінчену розробку (чи її етап), де розкриваються й аналізуються актуальні проблеми з певної теми або її окремих аспектів, демонструвати достатню компетентність автора (авторів) у розкритті питань, що досліджуються, а також мати навчальну, наукову й (або) практичну спрямованість і значимість, містити певні елементи новизни (при виконанні науково-дослідної роботи). Виконання самостійної роботи оцінюється під час проведення семінарського/практичного заняття у вигляді опитування.</p>
Умови підсумкового контролю	<p>Підсумкове оцінювання знань здобувачів вищої освіти здійснюється за результатами поточного контролю, екзамену</p>

11. Рекомендована література

11.1.Основна:

Нормативно-правові акти:

1. Інструкція про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень, затверджена наказом Міністерства юстиції України від 08.10.1998 № 53/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0705-98#n14>

2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_004

3. Конституція України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>

4. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>

5. Порядок зберігання речових доказів стороною обвинувачення, їх реалізації, технологічної переробки, знищення, здійснення витрат, пов'язаних з їх зберіганням і пересиланням, схоронності тимчасово вилученого майна під час кримінального провадження, затверджений постановою КМУ від 19.11.2012 № 1104. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1104-2012-%D0%BF#Text>

6. Про боротьбу з тероризмом: Закон України від 20.03.2003 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15#Text>

7. Про Бюро економічної безпеки України: Закон України від 28.01.2021 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1150-20#Text>

8. Про Вищий антикорупційний суд: Закон України від 07.06.2018 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2447-19#Text>

9. Про Державне бюро розслідувань: Закон України від 12.11.2015 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-19#Text>

10. Про державну таємницю: Закон України від 21.01.1994 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3855-12#Text>

11. Про затвердження Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні: Наказ Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України від 16.11.2012 № 114/1042/516/1199/936/1687/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0114900-12#Text>

12. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14.10.2014 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18#Text>

13. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>

14. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18.02.1992 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text>

15. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закон України від 30.06.1993 р. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3341-12#Text>

16. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text>

17. Про Службу безпеки України: Закон України від 25.03.1992 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12#Text>

Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text>

Підручники, посібники, наукові праці:

1. Аббасова Д. Л. Етичні норми у кримінальному процесі України : монографія / Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. Київ: Юрінком Інтер, 2024. 328 с.

2. Гмирко В.П. Доказування в кримінальному процесі: діяльнісна парадигма. Теоретичний аналіз. Проблематизація. СМД-репрезентація: монографія. Дніпропетровськ: Академія митної служби України, 2010. 314 с.

3. Groshewiy Yu.M., Stakhivskiy S.M. Докази і доказування у кримінальному процесі: Науково-практичний посібник . К., 2006. 272с.

4. Докази та доказування у кримінальному провадженні: навч. Посібник. Р.І. Благута, Ю.В. Гуцуляк, О.М. Дуфенюк та ін. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2018. 272 с.

5. Доказування у кримінальному провадженні: навчально-практичний посібник. кол. авт. Національна академія прокуратури України, 2017. 346с.

6. Коваленко А. В. Криміналістичне вчення про збирання, дослідження та

- використання доказів у кримінальному провадженні: монографія. Київ: Алерта, 2024. 558 с.
7. Коропецька С. О., Савченко В. А. Електронні докази: окремі аспекти їх використання у кримінальному провадженні. Український політико-правовий дискурс. 2025. № 18. URL : <https://ppdnz.com.ua/index.php/home/article/view/490>.
 8. Крет Г.Р. Міжнародні стандарти доказування у кримінальному процесі України: теоретико-правові та практичні основи: монографія. Калуш. Видавець Петраш К.Т., 2020. 452 с.
 9. Кримінальний процес: підручник / Л.Д. Удалова, В.В. Рожнова, Д.П. Письменний та ін.; за заг. ред. Д.П. Письменного, Л.Д. Удалової, М.А. Погорецького, С.С. Чернявського. Київ: «Центр учбової літератури», 2022. 780 с.
 10. Науково-практичний коментар Кримінального процесуального кодексу України / За редакцією С.В. Ківалова та С.І. Кравченко. Одеса: Фенікс, 2020. 924 с. (Юрчишин В.Д. ст.ст. 30-35 Глави 3 у співавторстві з В.В. Королем).
 11. Основи кримінального процесу Федеративної Республіки Німеччини: навч. посіб. / [В. А. Савченко, Я. І. Соловій, В. І. Фелик, В. Д. Юрчишин]. Х.: Право, 2017. 372 с.
 12. Павлишин А.А., Слюсарчук Х.Р. Стандарти доказування у кримінальному провадженні. Львів,: Видавництво ТзОВ «Колір ПРО», 2018. 292с.
 13. Скрипник А. В. Використання цифрової інформації в кримінальному процесуальному доказуванні: монографія. Харків: Право, 2022. 408 с.
 14. Степанов О.С. Належність та допустимість доказів у кримінальному процесі України. Автореф. Дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09. кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза. Київ, 2007. 19с.
 15. Стоянов М.М. Властивості доказів у кримінальному процесі України. Автореф. дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність. Одеса, 2010. 20с.
 16. Сучасний кримінальний процес країн Європи : монографія [В. В. Луцик, В. А. Савченко, В. І. Самарін та ін.] ; за ред. В. В. Луцика та В. І. Самаріна. Харків : Право, 2018. 792 с. В. Д. Юрчишин – підрозділи 1.1–1.4, 1.6 розд. I, розд. IXШумило М.Є.,
 17. Тимчасовий доступ до речей та документів у системі заходів забезпечення кримінального провадження : монографія / О. Хабло, Ю. Маринич. Київ : Видавничий центр «Кафедра», 2024. 264 с.
 18. Торбас О. О. OSINT при розслідуванні кримінальних правопорушень : підручник. Одеса : Видавництво «Юридика», 2024. 180 с. Вапнярчук В.В. Теорія і практика кримінального процесуального доказування: монографія. Х.: Юрайт, 2017. 408с.
 19. Тугарова О.К. Непрямі докази в кримінальному процесі України. Х.:СПДФО Бровін О.В., 2012. 206с.
 20. Тютюнник В.В. Інститут допустимості доказів, як гарантія ухвалення законного та обґрунтованого вироку суду. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук. Харків. 2015. 220с.
 21. Юрчишин В. Д. Докази та їх властивості у діяльності Міжнародного кримінального суду: основні аспекти. Європейський вибір України, розвиток науки та національна безпека в реаліях масштабної військової агресії та глобальних викликів ХХІ століття» (до 25-річчя Національного університету «Одеська юридична академія» та 175-річчя Одеської школи права) : у 2 т. : матеріали Міжнар.наук.-практ. конф. (м. Одеса, 17 червня 2022 р.) / за загальною редакцією С. В. Ківалова. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2022. – Т. 1. – С. 401-404. <https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/8fde2348-051b-4e97-8572-650ccf4c20c4/content>

11.2. Допоміжна:

1. Viacheslav V. Vapniarchuk, Volodymyr M. Trofymenko, Olha G. Shylo, and Volodymyr I. Maryniv. Standards of Criminal Procedure Evidence (Стандарти кримінального процесуального доказування). Journal of Advanced Research in Law and Economics. Quarterly Volume IX Issue 7(37) Winter 2018. Craiova, Romania. P. 2462-2470. URL: <https://journals.aserspublishing.eu/jarle/article/view/4084>
2. Авдєєва Г.К. Проблеми реалізації прав учасників кримінального провадження на використання спеціальних знань в умовах змагального судочинства. Криміналістика і судова експертиза. 2019. Вип. 64. С. 223-232. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/krise_2019_64_23.
3. Андрійчук Р. Поняття «докази» в кримінальному процесі України: загальнотеоретичний аналіз. Traektoriâ Nauki = Path of Science. 2020. Vol. 6, No4. С.1018-1024.
4. Ахтирська Н.М. Поняття методології судового пізнання та витоки її формування. Держава і право: Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Випуск 53. Київ. Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2011. С.506-511.
5. Баганець О.В. Поняття й значення предмета доказування у кримінальних провадженнях про прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою. Форум права. 2015. №1. С. 18–23. URL: http://nbuv.gov.ua/jpdf/FP_index.htm_2015_1_5.pdf.
6. Беспалько І.Л. Визнання доказів недопустимими внаслідок порушення засад кримінального провадження // Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: юридичні науки. Том 31 (70) №3. 2020. URL: <https://doi.org/10.32838/TNU-2707-0581/2020.3/34>.
7. Беспалько І.Л. Особливості кримінального процесуального доказування щодо кримінальних проступків під час досудового розслідування. Юридичний бюлетень. 2021. Вип. 18. С. 178-187.
8. Беспалько І.Л. Особливості кримінального процесуального доказування під час провадження на підставі угод. Юридичний вісник. 2022 № 1. С. 34 URL: <http://yuv.onua.edu.ua/index.php/yuv/issue/view/68/64>
9. Брич Л.П. Застосування практики Європейського суду з прав людини щодо кримінального процесуального доказування торгівлі людьми. Монографія. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ. 2023. 240 с.
10. Вапнярчук В. В. Щодо особливостей окремих способів збирання доказів у кримінальному провадженні. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Сер. Право. 2022. Вип. 70. С. 405-410.
11. Вапнярчук В.В. Істотність порушень кримінальної процесуальної форми як умова визначення доказів недопустимими. Вісник кримінального судочинства. 2019. № 4. С. 8-16.
12. Визнання доказів недопустимими в кримінальному провадженні: аналіз слідчої практики крізь призму судових рішень. Монографія. В.Г. Дрозд, В.В. Бурлака, Л.В. Гаврилюк та ін. Харків. нац. ун-т внутр. справ; Держ. наук.-досл. ін-т. Київ: 7БЦ, 2021. 425 с.
13. Встановлення події кримінального правопорушення як обставини, яка підлягає доказуванню у кримінальному провадженні: монографія. В.І. Галаган, І.Ю. Саліхова. Київ, 2017. 198 с.
14. Глобенко Г.І. Речові докази у кримінальному процесі: окремі питання теорії і практики. Київський часопис права. 2022. Вип.4. С. 208-212.
15. Гловюк І., Зінковський І. Арешт майна з метою збереження речових доказів: проблеми застосування у сучасному кримінальному провадженні. Право України. 2019. № 9. С. 85-98.

16. Гловюк І.В. Особливості доказування у спеціальному досудовому розслідуванні: окремі питання. *Право України*. 2017. № 12. С. 19-26.
17. Гмирко В.П. Діяльнісний концепт доведення в суді у реструктуризованому кримінальному процесі (методологічні тези рефлексії на тему частин 1-2 статті 17 Кримінального процесуального кодексу України). *Право України*. 2019. № 9. С. 31-49.
18. Гмирко В.П. Кримінально-судові докази: юридичне поняття чи дефініція? *Право України*. 2014. № 10. С. 26-35.
19. Гмирко В.П. Продукт діяльності доказування в кримінальному процесі. *Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право"*. 2011. №1(3).
20. Гнатенко В.С. Теоретико-правова парадигма доказування у кримінальному провадженні. Монографія. Вінниця. ТВОРИ, 2022. 140 с.
21. Дроздов О.М. Експерт з питань права: теоретико-методологічні засади та вектори реалізації. О.М. Дроздов, Є.І. Григоренко, О. Передерій. *Право України*. 2021. №6. С.221-263. URL: <https://www.researchgate.net/publication/368840909>.
22. Журавель В.А., Коваленко А.В. Дослідження доказів у кримінальному провадженні як складова процесу доказування. *Вісник НАПрНУ Том 29(2) 2022*. С.313-328. URL:[https://visnyk.kh.ua/web/uploads/pdf/%D0%92%D1%96%D1%81%D0%BD%D0%B8%D0%BA%20%D0%9D%D0%90%D0%9F%D1%80%D0%9D%D0%A3_%D0%A2%D0%BE%D0%BC%2029\(2\)_2022-313-328.pdf](https://visnyk.kh.ua/web/uploads/pdf/%D0%92%D1%96%D1%81%D0%BD%D0%B8%D0%BA%20%D0%9D%D0%90%D0%9F%D1%80%D0%9D%D0%A3_%D0%A2%D0%BE%D0%BC%2029(2)_2022-313-328.pdf).
23. Завтур В.А. Особливості доказування при застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження слідчим суддею та судом: теорія і практика: монографія. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2020. 247 с.
24. Запотоцький А.П., Савицький Д.О. Документи як процесуальні джерела доказів у кримінальному судочинстві. Монографія. Київ: Бізнес Медіа Консалтинг. 2011. 220 с.
25. Зейкан Я.П., Лисак О.М., Барсук В.М. Недопустимі докази за правилами редакції КПК 2018 року: практичний посібник. Київ. Дакор. 2019. 304 с.
26. Канюка І.М. Судові експертизи: Навч. посібник / Канюка І. М., Королишин І. М., Юрчишин В.Д. – Івано-Франківськ, 2017. – 153 с.
27. Капліна О.В. Кримінальне процесуальне доказування та його суб'єкти: лекція. *Право України*. 2014. № 10. С. 136-147.
28. Капліна О.В. Проблеми безпосереднього дослідження судом результатів невербальних та змішаних слідчих (розшукових) дій. *Проблеми законності*. 2020. Вип. 151. С. 101-119.
29. Ковальчук С.О. Вчення про речові докази у кримінальному процесі: теоретико-правові та практичні основи : монографія. Івано-Франківськ : Супрун В.П., 2017. 618 с.
30. Кокошко М. Предмет доказування у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх/Науковий часопис Національної академії прокуратури України. 2016. №2. Ч. 2. С. 10–18. URL: <http://www.chasopysnapu.gov.ua/chasopys/ua/pdf/10-2016/02/kokoshko.pdf>
31. Кравчук О. Пред'явлення свідку доказів під час допиту в кримінальному суді. *Just Talk*. 23 лютого 2023 р. URL: <https://justtalk.com.ua/post/predyavlennya-svidku-dokaziv-pid-chas-dopitu-vkriminalnomu-sudi>.
32. Лобойко Л.М. Реформування кримінально-процесуального законодавства у частині регламентації окремих питань доказування. *Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право"*. 2011. №2(4).
33. Лозинська Ю.І. Достовірність показань свідка та її з'ясування у кримінальному провадженні: монографія. Ю.І. Лозинська, Р.М. Шехавцов. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ. 2020. 212 с.

34. Ляш А.О. Оцінка доказів та їх процесуальних джерел за новим КПК України. Адвокат. 2013.- №3. С. 11-14.
35. Марочкін О.І. Електронні документи як докази у кримінальному провадженні: природа, становлення та особливості використання. Інтернаука: міжнародний науковий журнал. № 11. URL: <https://www.inter-nauka.com/issues/law2022/11/8371>.
36. Мирошниченко Т.М. Реалізація засади поваги до людської гідності у ході кримінального процесуального доказування. Проблеми законності. 2019. Вип. 146. С. 216-225.
37. Музиченко, О.В., Карандась, М.В. Електронні докази як джерела доказів у межах кримінального провадження: судова практика та нормативне регулювання інших процесуальних кодексів. Київський часопис права, 2022. (2), 168-174. URL: <https://doi.org/10.32782/klj/2022.2.25>.
38. Павлишин А. Вплив процесуальної форми на встановлення істини у кримінальних справах. Вісник прокуратури. 2011. №4. С.75-82.
39. Погорецький М.А, Міцкан О.А. Стандарт доказування "достатня підстава" у кримінальному процесі України. Вісник кримінального судочинства. 2019. № 3. С. 31-42.
40. Погорецький М.А. Нова концепція кримінального процесуального доказування. Вісник кримінального судочинства. 2015. № 3. С. 63-79.
41. Рогатиська Н.З. Значення документа як джерела доказів у кримінальному судочинстві. Університетські наукові записки. 2012. №3. С. 349-350. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Unzap_2012_3_52.pdf.
42. Сіренко О. В. Електронні докази у кримінальному провадженні. Міжнародний юридичний вісник: актуальні проблеми сучасності (теорія та практика). 2019. № 14. С. 208–214.
43. Скрипник А.В. Забезпечення права на таємницю кореспонденції при отриманні доказів з електронних телекомунікаційних пристроїв. Вісник Конституційного Суду України. 2019. № 1. С. 176-189. URL: http://www.ccu.gov.ua/sites/default/files/docs/visnik_1_2019.pdf
44. Торбас О.О. До питання визначення меж доказування у кримінальному процесі. Право і суспільство. 2023. № 3. С. 293–297.
45. Трофименко В.М. Особливості участі захисника в доказуванні в кримінальному провадженні: деякі теоретико-прикладні аспекти Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. 2015. Випуск 33. Т.2. С. 165-168.
46. Хижна О.Р. Показання підозрюваного, обвинуваченого як джерела доказів у кримінальному провадженні. Право і суспільство: наук. журнал. 2015. №4(3). С. 207-212.
47. Юрчишин В.Д. Сучасна класифікація висновків експерта: криміналістичний і кримінально-процесуальний аспект. Криміналістичний вісник. 2013. № 1. С.71-79. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/krvis_2013_1_12.pdf
48. Юрчишин В.Д. Сучасні теоретичні та правові проблеми теорії і практики доказів у кримінальному процесі. Прикарпатський юридичний вісник. Збірник наукових праць. Випуск 1. 2011. С.307-320.

11.3. Інформаційні ресурси в Інтернеті:

1. www.president.gov.ua – Президент України
2. Законодавча влада
3. www.rada.gov.ua – Верховна Рада України
4. www.ombudsman.kiev.ua – Уповноважений Верховної Ради з прав людини
5. Виконавча влада
6. www.kmu.gov.ua – Кабінет Міністрів України
7. www.minjust.gov.ua - Міністерство юстиції України

8. Судова влада
9. www.scourt.gov.ua – Верховний Суд
10. www.ccu.gov.ua - Конституційний Суд України
11. Інші державні органи
12. <https://www.gp.gov.ua> – Офіс Генерального прокурора
13. <https://ssu.gov.ua/> – Офіційний веб-портал Служби безпеки України
14. <https://npu.gov.ua/> – Офіційний веб-портал Національної поліції України
15. Рекомендовані науково-аналітичні ресурси
16. www.niss.gov.ua – Національний інститут стратегічних досліджень
17. <http://parlament.org.ua/> - Лабораторія законодавчих ініціатив
18. <http://www.nbu.gov.ua/> - Національна бібліотека ім. В.І. Вернадського.

**Доцент кафедри кримінального
процесу та криміналістики**

Віталій ЮРЧИШИН